

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg Slot 1
1218 København K
DK Danmark

Dato: 14. november 2017
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Christian Lundgaard
Madsen
Sagsnr.: 2017-0030-0438
Dok.: 561915

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. november 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Louise Hauberg Wilhelmsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 107 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, om en kommune kan give afslag på aktindsigt til forældre, og henholde sig til, at der er tale om en personalesag, i f.eks. sager om ulovlig magtanvendelse, voldssager og seksuelle overgreb med det argument, at kommunen finder hensynet til medarbejderen vejer tungere end forældrenes interesse i at få aktindsigt og henviser til offentlighedslovens § 21, stk. 3?”

Svar:

1. Vurderingen af, om der kan meddeles aktindsigt efter offentlighedsloven skal ske på baggrund af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag. Hvis der ligger en konkret sag til grund for spørgsmålet, har Justitsministeriet ikke kendskab til sagen, herunder om der overhovedet er tale om en sag, der hører under Justitsministeriets ressortområde.

2. Justitsministeriet kan generelt oplyse, at udgangspunktet efter offentlighedslovens § 7 er, at enhver har ret til aktindsigt i alle dokumenter, der er tilgået eller oprettet af en forvaltningsmyndighed, som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Herudover følger det af offentlighedslovens § 8, at den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, kan forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom (såkaldt egenaccess).

Der gælder en række undtagelser til udgangspunktet i offentlighedslovens §§ 7 og 8. Sager om ansættelse og forfremmelse i det offentlige tjeneste samt konkrete personalesager, herunder sager om disciplinærfølgning, er som udgangspunkt undtaget fra aktindsigt. Det følger dog af offentlighedslovens § 21, stk. 3, at der er adgang til aktindsigt i oplysninger i personalesagen om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønmæssige forhold og tjenesterejser. For så vidt angår ansatte i chefstillinger, er der herudover som udgangspunkt ret til aktindsigt i oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover. Det gælder dog kun for et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse er truffet. De nævnte oplysninger vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens §§ 30-33, som blandt andet indebærer, at adgangen til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til blandt andet private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

3. Justitsministeriet kan herudover oplyse, at hvis en part i en afgørelsessag søger om aktindsigt, er dette reguleret af forvaltningsloven. En parts ret til aktindsigt efter forvaltningsloven går videre end retten til aktindsigt efter offentlighedsloven. Således er adgangen til at undtage konkrete oplysninger fra aktindsigt snævrere efter forvaltningsloven end efter offentlighedsloven.

Typisk vil den umiddelbare adressat for en afgørelse være part i sagen, det vil sige, at den, afgørelsen – det være sig en tilladelse, et forbud eller et påbud – retter sig imod, er part. Tilsvarende er den, der har klaget over en afgørelse, også i almindelighed part i selve klagesagen. Herudover kan andre personer, der også er meget påvirket af en afgørelse, være parter i en sag, hvis de har en direkte, væsentlig og individuel interesse.

Hvis en medarbejder er adressat for en afgørelse i en personalesag, vil den pågældende være part og som udgangspunkt have ret til aktindsigt efter forvaltningsloven.